

Ruce z vosku

Slávek Janoušek

Někde uprostřed té noci
Začal klesat z prázdna sen
Snad chtěl chytit nitky slova
Záchvěv zvuku než přijde den
Snášel se tak sbalen v tichu
To snad myšlenky tvé mýnil svést
V křídlech ticha květ z ostychu
Tvůj padlý strach cítil planě kvést

Noční motýli a můry
Zavěšení v síti paprsků
Medúzy lampu vedli shůry
Až se chytli tvého odlesku
S květem v křídlech do tvých vlasů
Pak spadlo ticho s bledým snem
Ty cítila jsi modrou krásu
Mdlá medúza vzplála plamenem

Modrý dech se stlačil v mozku
A vyproudil jak vodopád
Miluji tvé ruce z vosku
Ale vím že začnou tát

To řekla jsi a smutek padal
Do hlubokých brázd slov tvých
A sen se do nich trpce skládal
Halen tichem zesnulých